

ORATIO

Habita in Academia

CANTABRIGIENSI,

In solenni Magnorum Comitiorum die, anno

Domini MDCLX. paulò post Regem

CAROLUM II.

Fœlicissimè reducem,

Præfatoria ad Disputationem Theologicam;

Per Reverendum virum

D.D. RICHARDUM LOVE

Magistrum Collegij Corporis Christi,

Et Illustrissimæ Dominiæ *Margaretæ* Professorem in S. Theologia, & prædictæ Disputationis Moderatorem.

Typis excusa ex Mandato Regio.

SECUNDA EDITIO,

Qui adjungitur

ORATIUNCULA

Qui prædictus D. LOVE Augustissimum Regem allocutus est, cum Legati Academiæ Cantabrigiensiæ Aulam Regiam primum gratulatum accederent; Procancelario de subito ægotante, unde prædictus Doctor ejus vices subivit.

CANTABRIGIÆ,

Excudebat *Juanes Field*, celeberrimæ Academiæ

Typographus. 1660.

731. h

3

K

ORATIO

CANTABRIGIENSIS

JOHANNIS BAPTISTAE COMITIS DE S. PAVO
DOMINICUS DE S. PAVO

GAROLINI

LECTORIS AD DISCIPLINAM THEOLOGICAM

D.D. CH. R. D. H. LOVE

ILLUSTRATIONES D.D. DE S. PAVO DE S. PAVO
DE S. PAVO DE S. PAVO DE S. PAVO

THEORETICA ET PRACTICA

SECUNDA EDITIO

ORATIO

JOHANNIS BAPTISTAE COMITIS DE S. PAVO
DOMINICUS DE S. PAVO DE S. PAVO
DE S. PAVO DE S. PAVO DE S. PAVO

CANTABRIGIENSIS
HAMBURGENSES DE S. PAVO DE S. PAVO
DE S. PAVO DE S. PAVO DE S. PAVO

ORATIO

Habita in

ACADEMIA

CANTABRIGIENSI.

Si ullo unquam tempore, *Amplissimi*
mi, Gravissimi, Spectatissimique
Viri, si ullo unquam post condi-
 tam Academiam tempore, solennia
 hæc Comitiorum sacra Musis præbue-
 rint solida lætitiæ, si splendidum gra-
 tulandi

tulandi argumentum ; hic profectò is
 dies est : In quo stupendâ planè supre-
 mi Numinis indulgentiâ factum est,
 ut & delibuti gaudio, præsentì oran-
 tes litare foelicitati, & soluti metu, li-
 berè possimus de malis præteritis sup-
 pressos diu, diu æstuantès animorum
 nostrorum imperus, singultus, & eu-
 latus in apricum dare. Elapsis enim
 retrò aliquot annis (nefastis illis & in-
 faustis annis) res tum Regni publica,
 tum etiam Ecclesiæ & Academia, ita
 primùm belli turbinibus continuo agi-
 tata & concussa sunt ; deinde impo-
 tenti Victorum dominatu, superbiâ,
 & crudelitate pessundatæ, ut nec Re-
 gnum in Regno, nec Ecclesiam in
 Ecclesia, nec demùm Academiam in
 Academia, per aliquot lustra, videre-
 mus. Atque illud insuper inaccessibile
 miseriarum cunulo, quod undequa-
 que

que miserrimis, ne impune quidem poteramus querimonias nostras proferre in publicum; & saltem funus Patriæ, Religionis, & Literarum, iustis & attritis planctibus, veluti exequiarum Neniis, adornare. Quamquam me quod spectat, Vos attestor Academicos, non equidem in totum meis partibus inspiam defuisse video: quin & sepius ex hisce ipsis Subsellis, tristissimam rerum omnium sortem, & temporum istorum iniquitatem, cum extrema calamitate conjunctam, quas erat, & citra capitale discrimen, perorando deflexerim. Verum fateor, non ausum me palam tunc temporis, & aperto ore, dirum Proditionis monstrum, & triumphantis Tyrannidis rabiem laceffere. Nec enim videbam, qui bono publico inserviret, servitiâ suâ ferocitate nimium ruen-

tem, ad certam & inutilem mei per-
niciem intempestivis stimulis irritare.
Quod si nostri tantilli hominicionis
ruinâ & jacturâ ultimâ Salus publica
potuisset redimi, Oh quantâ cum lu-
bentâ hunc ipsam spiritum volens vi-
ctima devovissem!

Memini, *Audiores*, illius fatalis
temporis, cum, post innumerabiles &
non ferendas Majestatis contumelias
simul & injurias, Incomparabilis ille
Heros, Rex noster Sacratissimus (bea-
tissima sed & luctuosissima memoria)
DIVUS CAROLUS, captivus a
prædonibus teneretur, & quasi in tri-
umphum, magno perditissimorum fi-
cariorum satellitio, per hanc ipsam
Cantabrigiam, in transitu ductus est.
Deus bone! Quam triste, quam fle-
bile spectaculum! Quam parum mihi
tunc oculi ad lachrymas simul & invul-
tum

tum suffecerint! Subibat animum, ad
 eam imaginem, Regem Regum, fan-
 cissimum Jesum, ad Capharni-
 licari audaciâ & pompâ delatum esse.
 Sed ac saepe optabant, illius tunc sa-
 lutem, vel meo sanguine depacisci.
 Milites quidem non *custodiam*, sed
 Regis (si placet) *tutalam* pra se fere-
 bant. Solemnia scilicet Jejunia, sacra
 Jejunia, quadruplici Concionatorum
 pulmone & anhelitu producta, hoc
 ipso in Templo indicta & peracta sunt,
 ipso totius sceleris Architecto praesente
 & intente. Ita visum est Hypocrita-
 rum Principi & Protectori, non ho-
 minibus tantum, non innocentissimop-
 Regi, sed & Deo ipsi, suis etiam in
 Aedibus propudiosum illudere. Ego diris
 illorum sacris interesse nolui: Grande
 aliqd flagitium machinaberos, mens
 omnino se praefagivit. Nec immerito.

Postquam enim per aliquot menses
 patientissimam, sed sui semper memo-
 rem Majestatem ludibrio habuissent,
 & in propriis præsertim Palatiis (quod
 esset luculentius opprobrium) quod
 tum in illis erat, exposuissent vili-
 dio; per subdolas & nefarias artes in
 Insulam *Vedem* pellicitur. Ibi mox ex-
 professo; depositâ jam larvâ, carceni-
 bus includitur: Et, ne in piaculis im-
 moremur singulis, tandem inde præsi-
 dio armatorum *Westmonasterium* co-
 gitur; causam nempe de Capite di-
 cturus coram *Tribunali*. Obstupe-
 scite *Auditores*: Rex omnium quoti-
 quot sol vidit uspiam Sanctissimus, Ju-
 stissimus, & Clementissimus, insinu-
 larur Proditionis, Tyrannidis, & Ho-
 micidii, idque a Suis & apud suos
 subditos: & ne quid prodigioso sce-
 leri deesset, *Gentis totius Anglicanæ*

nomine

nomine intentanda ferebatur accusa-
tio. Hæc dum in apparatu sunt, rei
portentosa fama huc appulit. Audio,
Pater, *imminas & dures tuum morosus*

*stupui, steteruntque comæ, vox
faucibus hæsit:*

Et post noctem, si quam in vita aliam,
tristissimam & ex somnem penitus, po-
sterâ primùm luce aliquid actutum an-
nitendum statui. Dedi illicò pro virili
operam, ut quâ posset intercederet
hæc saltem Academia, aliâ quia non
dabatur, Publicâ Protestatione, Ob-
testatione, Supplicatione; tum apud
Ordines (ut dicebantur) Reipubli-
cæ, tum apud Magnum, quod unicè
dominabatur, Militare Concilium.
Quid voluerim, conceptis verbis exa-
ravi; Me ipsum obtuli, impetritum
ad omnia, expeditum Nuncium &

B

Acto-

Actorem. Hoc, si minus infamem
 & execrandum molimen sisteret, certe
 presenti & futuro seculo testatur,
 Academiam hanc a tanta impietate
 immanitate abhorrere: Hoc, in
 bere Deo, ei quam profitemur
 gioni, Optimo Regi, Patriæ, Nobili
 meritis denique. Ad hæc, *Audientes*,
 omnia sedulam (ut dixi) dedi ope-
 ram, sed prohi dolor! prohi pudor!
 inanem operam: *Surdus sum*. Quo-
 tunc erant apud nos tempora silentium
 est. Processit itaque illud malorum
 nostrorum omnium compendium, in-
 nocentissimi. Pientissimique *Principis*
 detestanda & non interpellata, coram
 Proditoribus de Proditione, coram
 Tyrannis de Tyrannide, coram Ho-
 micidis, Parricidis, de Homicidio,
 cause scilicet cognito. Cognito, *Pro-*
ditores. O Cognitores perditæ impu-
 dentes!

dentes! O Tribunal sublimati sceleris!
 En mastigia, qui cum fide omnem
 tuam frontem ejurarunt! En ad Audi-
 brium, Juris solennitatibus adorna-
 tum horrendum & tremendum faci-
 onis! En Majestatis, una & Justitiæ
 prostituta, constuprata, profanata &
 conculcata Sacra! Quid moror in ab-
 ominandis ritibus! His Cognitoribus,
 his Judicibus, quin potius his
 Carnificibus, ipsa Pietas & Innocen-
 tia, ipsa Majestas & Authoritas sum-
 ma, adjudicatur ex compacto infami
 Securi supplicio; & sacrum Deo &
 Imperio Caput; O triste vocabulum!
 quam horreo proferens: vocabulum;
 nullis eluendum lachrymâ, nullo san-
 guine expiandum, **DECOLATUR.**
 Inno illo ritu omnes occidamur: Ipsa
 cum Rege Anglia occidit & expira-
 bit.

*Venit summa dies & ineluctabile
tempus*

*Dardania; fuimus Troes, fuit Ilium
& ingens*

Gloria Teucrorum

Summe Deus! cuius nutu & imperio
reguntur humana omnia: Tene hæc
videre & pati? At nos, nos meruimus,
Auditores: Nostra scelera armarunt
Regicidarum manus. Indulserat no-
bis Deus Opt. Max. Rempublicam
legibus fundatam ad incolumitatem,
perpetuitatem, foelicitatem, saluberrimi-
s: Ecclesiam Apostolicè orthodo-
xam, splendide florentem, & pulcherrimi-
mè ordinatam: Academias locupletis-
simè dotatas, & in omni literarum ge-
nere ad invidiam instructissimas: Hæc
omnia sub moderamine Principis Pru-
dentissimi, Equissimi, & de *Boho* ma-
gis publico, quàm de suis aut juribus aut

com-

commodis, solliciti. Nos tædio pacis,
 & felicitatis nimiae fastidio laboravi-
 mus. Hinc Seditio irrupit in Rempu-
 blicam; Factio & Schismata in Eccle-
 siam; Partes in Academiis, in omnes
 luxus, superbia, invidia, & avaritia; &
 supra omnia, supina Dei oblivio; mur-
 mura in Regem vicarium Dei; con-
 temptus sacrorum Ordinum; Mini-
 strorum Dei; proprii cujusque officii
 neglectus, & curiosa, superciliosa, in
 res alienas inquisitio. His nialis irrita-
 tus Deus, passus est flagitiosissimorum
 hominum, omnia turbandi, omnia no-
 vandi cæstro percitorum, atra obtinere
 consilia; & Principem incomparabi-
 lem, maturum Cælo, nobis ad vindi-
 ctam eripi, idque scelere supra quam
 dici, quam cogitari potest, prodigioso,
 barbaro, & ad id temporis per omne
 ævum inaudito, apud posteros ne fi-
 dem quidem habituro.

Hinc

Hinc debemus extorsis, quæ pæ-
 Orbis, nationibus ludibrium, & æter-
 num opprobrium; nobismetipsis ter-
 rorem; & rerum omnium Chaos &
 confusionem. Ipsum Regalis munus
 augustum nomen & sacrosancta au-
 thoritas aboleretur. Regia posteritas
 (imprimis ex jure & merito legitimus
 & optandus Hæres), proscribitur; ab-
 juratur, aquâ & igni interdictur, ulti-
 mo exitio (proh nefas!) destinatur.
 Regalia diripiuntur, distrahantur, sub
 hasta veniunt. Palatia diruuntur, æ-
 quantur solo, aut (quod terribus) dispa-
 res acquirunt dominos, & fiunt prodi-
 tionis præmia; sordidissimorum & se-
 vissimorum perduellium domicilia, la-
 tronum speluncæ, & ferarum lustra.
 Nec hic stetit miseriarum nostra-
 rum diluvium; Sed la sacro Capite, in
 membra sincera singula impetuose de-
 fluxit,

sunt; res omnes & personas, sacras,
 profanas, publicas, privatas, nobiles,
 ignobiles, torrentis instar, inundavit.
 Non cuiquam dignitatis gradus, non
 ordo, non fortuna, non ipsa anima &
 vitam tuto sinit. Omnia libidini ex-
 posita, & sævo arbitrio, aut unius, aut
 plurimum, ex fæce plebis Tyrannorum.
 Qui sæpe etiam inter se dissides &
 adversi, patendi legem non servilem
 modo & difficilem, sed & impossibilem
 planè reddiderunt. Quis Mæcenas
 versatilis adeò, & desultorius? Quis
 Euripus tot incertis fluxibus, & re-
 fluxibus obnoxius, ac status instabilis
 rerum Anglicarum? Quæ Syrtis, quæ
 Scylla, quæ Charybdis tot famosa
 naufragia? Nalio nostro de temone
 lectus, & in mare precipitatus, quid
 mirum, si navis Anglicana procellosis
 & tempestatibus, & sanguinolentis

sub-

submersa fluctibus, laceris velis, male
 fracto, carinâ hiantē, ipsâ etiam spe
 præcisâ anchorâ, ad novos indies ho-
 pulos allisa naufragium patitur. Ita
 ut nos vectores naufragos ne ipsa qui-
 dem jam videretur Salus salvare posse.
 Ne unica ad enatandum superesse Ta-
 bula. Actum est: Conclamatum est:
 Illicet perimus.

Verum oh profunda Dei consilia!
 oh misericordiarum abyssum! Cum
 jam animum proflus non de salute mi-
 tum, sed & de spe salutis desponderet
 Anglia; cum navis obruta planissime
 subfideret; Ecce derepente, ex inspe-
 rato, veluti Numinis exerto Brachio
 subducitur carina in tranquillitatis
 portum. Et quò magis infirmum, cura
 vel unius homuncionis sanguinem, se-
 data hæc omnis tempestas est; navis
 redintegrata; redierunt ex miraculo

Halcyonia. Deus, Auditoras, Deus
 nobis benefecit omnia: Deus in Monte vi-
 sus est: Deus, quò magis adhuc mira-
 mini, Deus in Monacho; Monacho
 Benedicto: *Idem autem paxat.* Ille, Ille
 dicto citius tumida placavit equora, col-
 lectas fugavit nubes, & reduxit Solem:
 Secundo Numine reduxit Secundum
 CAROLUM, Divi Parentis imagi-
 nem vivam, ex Phœnicis illius cineri-
 bus Phœnicem alteram, alteram &
 spirantem ΕΙΚΟΝΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗΝ.

Video vos, Auditores Humanissimi,
 ad ipsum nomen Augustissimi jam
 Reducis, jam Regnantis, jam Trium-
 phantis CAROLI, crectiones in me
 vultus attollere, & hilariores oculos
 Imò attollite ad Coelum animos:
 Nam si quis unquam Rex de Coelo
 datus sit, singulari Numinis præsentis
 gratiâ; illud in hoc nostro CAROLO,

C

CAROLO

CAROLO tam Deo charo, tam nobis sospitali, non agnoscere, piaculum esset. In illius Natalibus, triginta ab hinc annis, nova eluxit in coelo stella, claro die fulgens, dum solennes de hoc nato sibi filio gratias Deo Pater Pietissimus nuncuparet. Cujus rei ipse aderam oculus testis. Quod etiam in ipso illius temporis articulo non ignobilis Poëta celebravit;

*Dum Rex Paulinas accessit gratias
ad aras,*

Emicuit medio lucida Stella die.

Postero die Sol ipse eclipsin patitur; Stellâ (quam dixi) adhuc præfulgente. Quasi tunc indicante, tunc spondente Coelo, Patris eclipsin non obstituram splendori Filii. Ut plurima taceam: Quid illud, Auditores? Cum, copia ipsius multitudine non fortitudine ad

Vigor

Vigorniam oppressis, Ipse ferè suorum
 solus invicto animo superesset, & so-
 lus a truculento hoste, jam omnia oc-
 cupante, maximâ indagine ad necem
 sub mercede quæreretur; ita Deus
 eum tutatus est, & quasi in volâ manûs
 suæ abscondidit, ut spes, sedulitas, cru-
 delitas inimicorum cluderentur: Ipse
 tutus, tectus, aliquandiu lateret; tutus
 tandem ac illibatus, veluti *medius ela-*
psus Achivis, ad exteros transmigraret:

— *Ducente Deo tela inter & hostes*
Expedior, dant tela locum, flammæque
recedunt.

Cæcus est qui non videat CAROLUM
 nostrum, Dei ipsius dextrâ, ex decu-
 manis istis fluctibus & periculis ere-
 ptum; ut tandem Ipse extremum peri-
 clitanti Patriæ subveniret, & (quod
 hodie lætissimi, gratissimi, & devotif-
 simi

fini introitur) gloriose restauratus.
 Deo acceptum referri debet, quod a su-
 is desertus, & rebus omnibus destitutus,
 tot annis ab exteris cum summa reve-
 rentia, non sine Virtutum admiratione,
 cultus sit, & satis pro Majestate insti-
 tutus. Illud verò, quàm Dei unius di-
 gitum demonstrat: quod in faciem
 ingratitude & perfidia, tanta neces-
 situdo & assiduitas, tanta obligatio &
 humilitas eorum qui *in versum* an-
 tis *fidem* profitentur, ne minimum
 quidem illius a *Reformata Religione*
 sollicitarint animum, aut sinceræ ardo-
 rem Pietatis delibaverint. Quid me-
 morem alia divinissimarum *virtutum*,
 in tenera illâ ætate, cohibitis improffis ex-
 proffissimæ vestigia, Prudentiam, Ju-
 stitiam, Fortitudinem, & Temperan-
 tiam? Quas dotes ydæredinasio emul-
 jure a Patre ita possidet, ut ego eas de-
 hinc

hinc *Regias* Virtutes nuncupandas
 censeam, aut *Carolinas* potius; non
 (prout hactenus eluunt) *Cardinales*.
 Cum verò Patientiam ipsius (in tot,
 tantis, tam diutinis, rebus omne genus
 adversissimis, invictissimam Patienti-
 am) cum effusissimam in omnes Cha-
 ritatem, cum in infensissimos, hostes
 profligatissimos, miraculum Clemen-
 tiam, cum, inquam, virtutes hasce purè
 Christianas contemplor, quæ
 unum Christum spirant & pectus E-
 vangelicum, temperare mihi nequeo,
 quin te prædicem verè beatam Britan-
 niam, Insulas hasce verè Fortunatas,
 sub illo Principe, cujus omnis hactenus
 vita est ipsa *Christianissimarum* Virtu-
 tum regula: Ille vel eo titulo Rex etiam
Gallias audire merearum, quod haud
 dubie sit *Christianissimus*. Credibile est
 summum sapientissimumque Nomen
 de industria

— tot volvere casus

*Insignem hunc pietate virum, ut
adire labores*

vel eo nomine permisisse, ut in hoc uno
Principe omnigenæ virtutis ostentaret
exemplar, & seculi deplorati mores ad
illius normam refingeret & reforma-
ret.

In uno itaque CAROLO nostro,
divinitus designato, conservato, adorna-
to, restituto, omnium hodie felici-
tati, in *Amplissimo* hoc totius Gentis
Theatro, devotissimè granulamur. Gra-
tulamur Reipublicæ, in CAROLO
restitutas leges, incolumitatem, pacem:
Gratulamur Ecclesiæ, in CAROLO
restitutam pietatem, puritatem, or-
dinem, & honorem: Gratulamur A-
cademiis, in CAROLO restitutas
Artes, Scientias, Scientiarum orna-
menta

menta pariter ac subsidia; Quod no-
 bis nuperrimè *Cantabrigiensibus Sacra*
Majestas coràm attestata est, & verbo
Principis obsignavit. Quæ proinde
 inpræsentiarum agimus Comitia,
Auditores, non nisi CAROLI unius
 fulgent nomine: Illius, sub Christo,
 auspiciis hodierna meretur *Theologia*:
 Sub illius vexillo militant *Camæna* no-
 stræ: Sub illius clypeo securi delitesci-
 mus. Dextram Serenissimæ Majesta-
 tis humillimè exosculamur; Ad illius
 Potestatis pedes prostratissimi devolvi-
 mur. Verbo omnia, ut tandem ter-
 minetur Oratio: *Currum triumphalem*
 CAROLI ovantes sequimur: Pu-
 blica famulantium Musarum accla-
 matio est, BENEDICATUR DEUS,
 VIVAT REX, & REGNET
 CAROLUS.

Summe.

Summe Deus! ad consummationem
 citatis apicem id unum superest, Ut
 nobis CAROLAM dedisti celsius, con-
 dem nobis diuissime conserues & tua-
 ris diuinitus: Et de cuius Sceptro &
 Imperio tantopere gloriamur, ejus Vir-
 tutes serio & sedulo imitemur.

ORATIO

Habita ad R E G E M

CAROLUM II

Academiae nomine in Aula Regia,

Per eundem

Dom. Lov. Procancellarii de subitō
 agrotantis vices suppletem; Die
 Junii 5. 1660.

Potentissime Monarcha;

N tibi ad Sacrae Maje-
 statis pedes humillime
 provolum Academiā
 Cantabrigiensem Tuam!

Tuos enim nos dicimus:
 nō potē quorum corda non jam tan-

D. dem

dem ex quo stupenda supremi Numi-
nis providentia nobis *salutares*, succel-
sus Majestati tuæ *gloriosos* dederit; sed
in rebus etiam utrisque *adversissimas*
Tibi unice devota erant. Tibi animis
nuncupata,

Tui fuimus de jure, *Tui* de merito
Tuo: *Tui* ex voto & pronissima vo-
luntate nostra: Quod si Musarum
Tuarum suspiria vela potuissent clas-
sē impellere; nullis jactatus tempestatum,
nullis temporum turbinibus, nullā tur-
batus Remorā, nostras jamdudum ora
foeliciter appulisses. Verum nimium
quantum obstitit prodigium sceleris, lar-
vata simul atque armata impietas!

Interea Magni nos Apollinis defen-
sio, quid aliud egimus, quid poscimus,
quā perpetuos lachrymarum imbec-
tiberum effundere? Omnes adeo Mu-
sartum *fantes*, absente *GIUSEPPE*, in
lachrymas abiierunt. At

At hodiernus fulgentissimæ Majestatis conspectus, ut resurgens Phœbi iubar, atra fugavit nubes, omnes exciecit lachrymas, nisi quas in præsentiarum exprimit vis ipsa exuberantis gaudii & triumphantis lætitiæ.

Nam in Vestri serenitate vultus, post tot malorum Iliadas, ecce Reipublicæ salutem, Ecclesiæ cum decore pacem, Academiæ autem ipsam vitam & spiritum intuemur!

Nunc illud gratè festiva recolit, & serio gloriatur Alma Mater Cantabrigiæ, quod eam olim Princeps, semel atque iterum invisere dignatus sis; quod ipse apud nos in Ordinem Magistrorum in Artibus cooptatus Gradus hoscæ Academicos ad summum quem possunt conscendere honoris gradum, ad ipsius Majestatis fastigium evexeris.

Quare cum temeritatis notam fas no-

his sit, Rex Augustissime, Te
salutare *nostrum*. Absit verbo invidia,
non tantum nos *Tui*, verum Tu *nostrum*
idem. Nos *Tui*, fide sincerâ, cultu
devotissimo, & humillimis subditorum
& servorum officiis: Tu *nostrum*, favore
tutelâ, & patrocínio. O & *presidium*
& *dulce decus nostrum*! Si bonus O *felix*
luxque Tuis. Nos omnes in Te unum
rogati recumbimus. Et spes & *ratio*
studiorum in CESARE tantum.

Ut nulla Regnorum Tuorum pars
sit, quæ non immanè quantum de hoc
Dei immensa bonitate, & renascente
Imperii felicitate exultat; ita profecto
nulla est, quæ nostram in te pietatem &
obsequium superabit.

Non quidem habemus nos splendo-
res pomparum, non gazarum opulen-
tiam; sed in re tenti animos non pau-
peres, qui & Majestatem Tuam, &
rerum

rerum Tuarum letum ac foelicem du-
cum Deo nostro votis ardentissimis
commendare gestiunt; quin & virtu-
tum Tuarum, rerumque gestarum glo-
riam posteritati tradere.

Accipias itaque, summe Rex, serenâ
fronte, accipias animas & affectus totos
Tuos. Nec nostros solummodo qui hic
coram adsumus, sed totius insuper Se-
natûs Academici hîsce consignatos lite-
ris, quas communî Cantabrigiensium
nomine prostratusimè representamus,
tanquam certissimas fidelitatis & vene-
rationis tesseras.

Verum quid importuni agimus?
quid molimur officiosè molesti; laud
ignari quanta negotiorum momenta,
quæ rerum molimina Majestatem Tu-
am sollicitent? Brevitati ex officio li-
tandum est.

In publica commenda peccem.
Si longo sermone morer tua temp

CASA

Hæc raptim præ gaudis tumultu
 festinante impetu tantum non ex
 pore effuditur. Quibus ignoscitur
 tot gravibus delectis novis igne
 admirabilis Orationibus. Similiter
 jectum. Tamen etiam Alii placere
 terunt. Tamen prædicti actum
 strepitum infamia ignoscatur. Vnde
 non modo tunc non expectat
 proinde præpropere festinatio op
 Quamquam nonnulli
 Festum. Quare etiam quod plerumque
 omnium innotuogon. Vnde
 Tamen etiam M. similiter
 illo etiam ex notuogon. Vnde